

Italiens anarkister kongressa

**Över 300 delegerade närvarande. Ett flertal viktiga beslut fattade å kongressen i
Bologna.**

Brandredaktionen

1920

Innehåll

Underhandlingar i Genua.	3
Principförklaring.	3
Ställningen till fackföreningarna.	4
Fabriksråden.	4
Tvångsorganisation.	5
Internationella förbindelser.	5
För en anarkistisk International.	5
Resolution om den 3:dje Internationalen.	5
Sympatiresolution för ryska revolutionen.	6
Sovjets upprättande.	6

I Bolognas anarkistiska unions namn hälsade kamrat Sartini de till ett antal av över 300 närvarande delegerade välkomna.

Just som kongressen började kom underrättelsen om resningen i Ancona. (För ett par nummer tillbaka berättade *Brand* därom). Kongressen beslöt att på alla sätt stödjade de upproriska.

Underhandlingar i Genua.

Kamrat Tabbis rapporterade att i Genua underhandlingar ägt rum mellan Confederazione general di Lavoro (Den italienska reformistiska fackföreningsrörelsen) Union Syndicale Italia (den revolutionära syndikalistiska klasskamporganisationen) soc. dem. partiet, sjömännen, järnvägsmännen och den anarkistiska unionen för att träffa en överenskommelse om en gemensam aktion ifråga om bojkotten av Ungern, försvaret av den ryska revolutionen och resning mot varje försök till ett nytt albanskt krig.

De anarkistiska kamraterna rekommenderades att inträda för den nationella generalsträjken. I sista ögonblicket meddelades emellertid att dessa underhandlingar strandade på grund av det soc. dem. partiets önskan. Detta meddelande väckte allmän harm.

Principförklaring.

Malatesta inledde. Han höll ett längre föredrag över detta tema. Den långa principförklaringen slutar på följande sätt:

- Vi vilja således flständigt upphäva allt herradöme och utsugning av människa över människa;
- vi vilja att människorna, sammanhållna genom medveten och fri solidaritet, frivilligt medarbeta till allas bästa;
- vi vilja att samhället bildas för ändamålet att ge alla mänskliga väsen det största möjliga mått av välstånd; den största möjliga moraliska och materiella utveckling;
- vi vilja bröd, frihet, kärlek och vetenskap för alla.

För att uppnå detta högsta ändamål anse vi det nödvändigt att produktionsmedeln står fritt till allas förfogande och att ingen människa eller grupp av människor skall kunna tvinga andra att underkasta sig en främmande vilja. Endast förnuftets kraft och exemplets makt skall bli gällande.

Alltså: Expropriation av jorden och kapitalet till förmån för alla.

Avskaffandet av alla regeringar.

I väntan på att förverkliga detta mål: propaganda för idealet. Organisation av folkets krafter. Fortfarande kamp, fredlig eller våldsam, allt efter omständigheterna, mot regeringen och kapitalisterna, i syfte att erövra så mycket välstånd som möjligt.

Enär på kongressen voro närvarande icke endast representanter för unionen utan även individualistiska anarkister och organisationsfientliga kommunistiska anarkister debatterades frågan om en överenskommelse mellan alla dessa riktningar synnerligen livligt. Trots de olika åsikterna var överläggningen präglad av den största hjärtlighet och saklighet; det kommer således med största lätthet att uppnås en överenskommelse mellan de olika riktningarna.

Ställningen till fackföreningarna.

Efter en längre debatt varunder de allra flesta talarne talade för syndikalismen, fattades följande beslut:

- Kongressen erkänner nödvändigheten av arbetarnas organisation och kamp mot kapitalisterna och som en följd därav proletär enighet på detta område.
- I betraktande av att flera organisationer existerar, konstaterar kongressen ännu en gång att Union Syndikale Italiana är den organisation som idag har den mest revolutionära och frihetliga ledningen och förklarade sin solidaritet med de kamrater som där nedlägga så mycket aktivitet och oegennyttighet.
- Kongressen råder kamraterna att understödja alla aktioner som äro antistatliga och revolutionära. Detta kan ske antingen genom anslutning och bildandet av nya sektioner eller (varest lokala hinder möter för detta gäller det att undvika onödiga splittringar) samlandet av grupper och kommittéer för opposition mot reformismen samt sätta dessa grupper och kommittéer i förbindelse med Union Syndikale Italiana.

Frågan om det italienska proletariatets enhetsfront behandlades.

De italienska arbetarna äro ifråga om fackliga rörelser delade i den reformistiska Confederazione, i den syndikalistiska Union Syndikale Italiana och de katolska fackföreningarna. I politiskt hänseende äro arbetarna delade i det soc. dem. partiet med sina olika riktningar, från de mest urvattnade reformister till de kommunistiska antiparlamentaristerna; vidare de mycket revolutionära republikanerna och anarkisterna. Det katolska folkpartiet är starkt. Dessutom finnes en del autonoma grupper av alla riktningar. De olika skiljepunkterna hindrade hittills en enig kamphandling. Malatesta har alltid betonat nödvändigheten av enig kampfront. Diskussionen om denna punkt var lång och uttömmande. En enhetsfront har upprättats på en del platser.

Följande resolution antogs:

»Kongressen erkänner och rekommenderar att på de olika platserna bildas (utom partien och de bestående organisationerna) små lokala aktionsgrupper som sammansättes av alla de element som vid första förutsedda eller förutseende tillfälle förklara sig beredda att skrida till handling och med alla medel bekämpa de bestående institutionerna.»

Fabriksråden.

Efter en ingående diskussion beslutades följande:

- Kongressen anser att råden inom produktionen och fördelningen ha sitt stora värde i det att de, i väntan på snar revolution, äro expropriationens tekniska organ och skola tjäna till att omedelbart fastställa det nödvändiga behovet av produktion. Medan det privatkapitalistiska samhället består äro råden underkastade detta samhälles inflytande och anpassa sig efter detta.
- Kongressen anser att fabriksråden äro i stånd att förena alla på en arbetsplats, hand- och hjärnarbetare, i enlighet med den kommunistiska anarkismens principer. Kongressen betraktar råden såsom varande absolut antistatliga organ och celler i den kommande ledningen av den industriella och agrariska produktionen.
- Kongressen anser vidare att råden äro ägnade att hos arbetaren utveckla producentens medvetande och att de nytta revolutionen genom att omvandla arbetar- och bondeklassens missnöje i en fast vilja till expropriation.

- Därför uppfordrar kongressen alla kamrater *att* medarbeta vid bildandet av fabriksråd, *att* verksamt medarbeta vid deras utveckling för att såväl organisatoriskt som i deras verksamhet se till att råden fylla sin uppgift, avvärja varje försök att länka in råden på andra banor och se till att alla arbetare, antingen de äro organiserade eller inte - deltaga i bildandet av dessa råd.

Tvångsorganisation.

Det förelåg en resolution som ville förplikta alla att i ngå som medlemmar i fackföreningarna och arbetskamraterna.

Följande beslut fattades:

- Italiens anarkistiska unions kongress som vet att man på vissa orter tvingar arbetarna att inträda i fackföreningarna (i motsatt fall få de inget arbete) förklarar att alla ha rätt till arbete och att fackföreningarna skola vara bärare av arbetarnas växande medvetande och icke bärare av våldet.
- Därför protesterar kongressen mot detta sårande av friheten som endast är till skada för fackföreningarna själv, emedan det berövar organisationen allt idealistiskt innehåll, förlamar kampanan och planterar en kärna av upplösning i organisationen.

Internationella förbindelser.

Kamrat Virgilio Manzoni inledde.

Han betonar att de internationella förbindelserna just i dag, då vi stå inför stora tilldragelser, äro av största vikt. Erinrade om förbindelserna med Confederation del Trabajo och att reaktionen i nord och sydamerika riktade sig mot anarkisterna och syndikalisterna. Gent emot 3:dje Internationalen förhåller han sig avböjande. Det är nödvändigt att träda i förbindelse med anarkisterna i alla länder för att bilda en egen International, ty den sista striden kommer att stå mellan auktoriteten och frihetens principer. Detta utesluter inte ett gott förhållande till de yttersta flyglarna inom de soc. dem. partierna och den 3:dje Internationalen.

Biazzi hoppades att Italiens anarkistiska union skulle återupprätta den anarkistiska Internationalen, vars uppsving han väntar, ty anarkisterna voro talrika överallt och kunde uträtta mycket. I debatten förmenade flera kamrater att man icke i förväg borde avböja inträde i 3:dje Internationalen. Även om anarkisterna snart blevo utsparkade, så hade möjligen inträdet ett propagandistiskt värde. I varje fall gäller det att bilda en anarkistisk International.

För en anarkistisk International.

Kongressen förklarar att den med största glädje hälsar idén om en internationell anarkistisk sammanslutning, likt den som grundades i Amsterdam under namn av Anarkistiska Internationalen. Kongressen ger Unionens kommission i uppdrag att studera denna fråga, att sätta sig i förbindelse med andra nationers kamrater och så fort omständigheterna det tillåta inkalla en anarkistisk internationell kongress, som skall ha till syfte att uppbygga en anarkistisk International, vilken har till mål den fria kommunismens förverkligande.

Resolution om den 3:dje Internationalen.

Den anarkistiska kongressen ser i den 3:dje internationalen mer en tendens och en önskan än något verkligt bestående.

Angående denna organisation, som står under ledning av de ryska bolsjevikerna, har man alltför obestämda och motsägande underrättelser för att kunna slutgiltigt uttala sig. Mycket av det man vet, låter en tro att den

3:dje Internationalen av Moskwa stödjer sig på auktoritära idéer och uteslutande på taktiken hos de auktoritära och parlamentariska kommunisterna, vilket gör det omöjligt för anarkisterna att ansluta sig. Man kan förstå och även önska att andras organisationer än anarkistiska ansluter sig till denna international. En uteslutande anarkistisk organisation, som Italiens anarkistiska union, kan emellertid, så som tingen för närvarande ligger, icke taga under övervägande ett eventuellt kommande förslag om inträde i den 3:dje internationalen.

Sympatiresolution för ryska revolutionen.

Italiens anarkistiska Unions andra kongress hälsar entusiastiskt den ryska revolutionen, som betyder en ny etapp i den revolutionära rörelsen.

Kongressen protesterar mot alla den internationella bourgeoisins försök att med våld omstörta den ryska revolutionen och förklarar sin solidaritet med alla rörelser och proletära initiativ som gå ut på att förhindra undertryckandet av sovjetrevolutionen.

Sovjets upprättande.

Beträffande sovjet, arbetar och bonderåden anser kongressen att det endast under en segerrik arbetarklassens revolution har något existensberättigande. Deras verksamhet under en kapitalistisk regim och strävan att i konstlade organisationsformer fastställa den kommande revolutionära ordningen är antirevolutionär och utopisk. Ty den nya ordningen blir resultaten av de samhälleliga och ekonomiska förhållanden som dagarna efter revolutionen skapas i fri utveckling av de revolutionära krafterna.

Därför råder kongressen kamraterna att icke betrakta upprättande av dylika organ inom det privatkapitalistiska samhället såsom något revolutionärt ur frihetlig synpunkt sett värdefullt. Men om de uppstå under beväpnade och revolutionära omvälvningsförsök, så är det anarkisternas plikt att inträda i dessa organ i syfte att bevara deras ursprungliga autonoma, decentralistiska och federalistiska karaktär, på det att de icke förvandlats till politiska, statliga och auktoritära organ, som härska över produktionen och avla en ny social hierarki och en ny klassindelning.

Kongressen, som pågick i fyra dagar, fyllda med intensivt arbete, behandlade, utom de här i största korthet refererade frågorna, även frågan om pressen, agitationen för de politiska offren, agitationen i södra Italien och en hel del andra frågor, som äro av mindre vikt för oss svenskar. Nämnas kan emellertid att kongressen beslöt uttala sig till förmån för studium av Esperanto. Representerade voro 182 platser.

Det Anarkistiska Biblioteket

Brandredaktionen
Italiens anarkister kongressa
Över 300 delegerade närvarande. Ett flertal viktiga beslut fattade å kongressen i Bologna.
1920

Tidningen Brand #33 1920

www.anarkistiskabiblioteket.se